

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК

НОВИЙ ШЛЯХ

THE NEW PATHWAY UKRAINIAN WEEKLY LE NOUVEAU CHEMIN HEBDOMADAIRE UKRAINIEN

Український фестиваль у Торонто стор. 8-9

Toronto Ukrainian Festival for Good Time Sake pages 7, 8, 9

Письменник Гнат Бердо стор. 12

Четвер, 22 вересня 2011, Рік 81, Число 37 • Thursday, September 22, 2011 Volume 81, Number 37

New Technology, NATO Initiative for Ukraine

(PRNewswire, WNU) – The United States is ready to provide Ukrainian research institutions with new technology in exchange for removal of highly enriched uranium from the country, stated Ukrainian President Viktor Yanukovich on September 22 after a meeting with the President of the United States Barack Obama as part of the 66th Session of the United Nations General Assembly in New York City.

To compensate Ukraine’s loss of highly enriched uranium, the United States has offered Ukraine new technology which would enable its scientists to conduct studies on low-enriched uranium. “Currently, the US is ready to launch production of the respective equipment for Ukraine and gradually deliver it to our research centers. All the necessary documentation will be signed, which will provide guarantees to both parties of the agreement,” stated President Yanukovich. Mr. Yanukovich also highlighted that Ukraine is consistent in its efforts toward nuclear disarmament and supports complete liquidation of nuclear arms around the world. He also urged the leaders of other countries to follow Ukraine’s example and promote disarmament and proliferation by actual deeds.

In June 2011, Ukrainian Prime Minister Mykola Azarov declared that Ukraine has largely implemented its commitment of removing highly enriched uranium from its territory. The country’s decision to remove the nuclear substance was a great input into nuclear security of the world, stated Azarov at a meeting with Yukia Amano, Director General of the International Atomic Energy Agency (IAEA), in Vienna. In 2010 alone, Ukraine removed 106 kilograms (approx. 234 pounds) of enriched uranium, as reported by Korrespondent.net.

The decision to get rid of highly enriched uranium was first stated by President Yanukovich in April 2010 during the Washington Summit on

nuclear safety, initiated by US President Barack Obama. In the meantime, it has been noted that Ukraine would convert its nuclear reactors for the use of low-enriched uranium. The country is set to remove the rest of its high-enriched radioactive material before the upcoming Seoul Summit.

Ukraine - NATO Cooperation

During the UN General Assembly, Yanukovich also met with NATO Secretary General Anders Fogh Rasmussen, who praised Ukraine’s cooperation with NATO on peacekeeping missions in Afghanistan and Kosovo, and invited it to join further NATO initiatives, such as the “Ocean Shield” anti-piracy operation. In response, Ukraine’s leader stated that the nation’s interests as well as individual citizens suffer from pirate attacks, and therefore combating piracy lies within the country’s best interests. Earlier this year, Ukraine and the US had agreed on conducting military exercises in Ukraine, according to the Chief of the Armed Forces of Ukraine, Colonel-General Hryhoriy Pedchenko. The exercises included “Sea Breeze”, “Rapid Trident” as well as three other sets of NATO drills.

In April of this year, Ukrainian President Viktor Yanukovich approved the annual program on Ukraine-NATO cooperation for 2011. The program outlines measures such as the implementation of democratic reforms, enhancement of Ukraine’s legislature, as well as the development of a strategy on corruption countermeasures in 2011-2014.

Ukraine set a course towards conducting a dialogue with NATO during the Presidency of Leonid Kuchma (1994-2005). His successor, Viktor Yushchenko (2005-2010), nurtured the idea of Ukraine becoming a NATO member. However, during the 2008 NATO summit in Bucharest, the alliance decided not to offer Ukraine a Membership Action Plan (MAP). As a result, Ukraine kept its non-aligned status. In a recently enacted law on Domestic and Foreign Policy, signed by the President-In-Office, Viktor Yanukovich, Ukraine is to continue on having a constructive partnership with NATO.

“Новий Шлях” отримав нагороду

Фото Марка Левицького

На 15-му Bloor West Village Toronto Ukrainian Festival за багаторічну медіа-підтримку фестивалю нагороду отримав “Новий Шлях”. Її вручив головному редакторові Лесі Панько голова фестивального комітету Юрій Ключас.

На фото: (зліва направо) Рейнел Андрейчук, Люба Гой, Леся Панько, Джеймс Темертей, Оля Грод, Теодор Буйняк, Юрій Ключас.

Зустріч Януковича і Обами

Зустріч президента України Віктора Януковича із президентом США Бараком Обамою 22 вересня пройшла в теплій атмосфері, повідомив міністр закордонних справ Костянтин Грищенко.

“Це була справді дуже коротка зустріч під час прийому, де була тепла розмова, яка стосується того, що ми повинні зробити найближчим часом”, – сказав Грищенко у прямому ефірі телеканалу Інтер 23 вересня ввечері.

Він уточнив, що президенти обговорили питання вивезення високозбагаченого урану, а також будівництво сучасного дослідницького центру на території України.

Відповідаючи на питання з приводу того, чи обговорювався арешт экс-прем’єра Юлії Тимошенко, Грищенко сказав: “Я не думаю, що дослівно повинен передавати ту розмову, на якій я не був присутній”.

Зліва направо: В. Янукович і Б. Обама

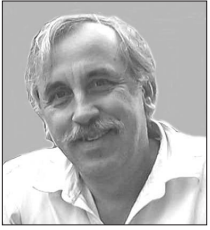
Як відомо, президенти двох країн зустрілися 22 вересня у Нью-Йорку на офіційному прийомі від імені президента США Обами.

Раніше посол України у США Олександр Моцик заявив, що під час зустрічі президентів України та США Віктора Януковича і Барака Обами в Нью-Йорку питання ув’язнення колишніх чиновників, зокрема экс-прем’єр-міністра України Юлії Тимошенко, не порушувалося.

НОВИЙ ШЛЯХ

The New Pathway Publishers, Limited
145 Evans Ave., Suite 210,
Toronto, Ont., M8Z 5X8 Canada

Publications mail agreement No. 40005756

The View From Here

By Volodymyr Kish

A Little Self-Indulgence

Another Toronto Ukrainian Festival [September 16-18] has come and gone on Bloor West, and once more I can say I enjoyed myself immensely. For at least one weekend, I and tens of thousands of other Ukrainians could forget the constant crises and bad news emanating from the ancestral homeland, and indulge in some unabashed revelry arising from the simple joy of being Ukrainian.

For a few days we set aside the plight of Yulia Tymoshenko, the lingering and painful memories of the Holodomor, the continued pillaging of Ukraine by oligarchic usurpers, and the reactionary elements on the Canadian scene that would like you to believe that multiculturalism has been bad for Canada. Instead, we ate, we sang, we danced, we partied and we celebrated all things Ukrainian.

The Festival is a unique annual opportunity that really demonstrates the strength, talent, diversity and dynamism of the Ukrainian community in Toronto as well as Canada in general. Even for those of us active in Ukrainian organization life, the sheer magnitude of the Festival is inspiring. To see hundreds of thousands of people, both Ukrainian and non-Ukrainian, come out each year to take in what the Festival has to offer is truly a moving experience.

It is also one of the few events where all the Ukrainian community demonstrates a genuine sense of unity and solidarity. For a few days, political, ideological, regional, generational and religious differences are set aside, and everyone just gives way to a little self-indulgence in Ukrainian hedonism.

What is particularly impressive is how each year, both the quantity and quality of entertainment seems to just get better and better. The fact that most of the performers are native Canadians, yet exhibit a level of skill and professionalism that would be hard to match either in Ukraine or anywhere else in the Ukrainian diaspora, is a testament to the on-going strength of Ukrainian

culture in Canada. Superb dancing by the local *Barvinok* dance group or the *Suzirya* ensemble from Calgary thrilled the audiences. Ukrainian song was well-served by such performers as Canadian Idol winner Theresa Sokyrka as well as the *Harmonia Trio*, all from Montreal.

Bands such as *Zubrivka* from Toronto, *Hrim* from New York and especially *Tut i Tam* from Saskatoon, kept toes tapping throughout the three days of the Festival. And of course, the main attraction this year was the well know group *Mandry* from Ukraine.

Since 1997, they have been one of the top performing groups in Ukraine, with a distinctive sound that is often described as “urban folk rock”. Their performance on Saturday night wowed an audience that encompassed everyone from toddlers to senior citizens.

Ukrainian food was of course in ample supply, and like most people, I left all thoughts about watching calories behind, setting new records in the amount of *patychky*, *varenyky* and *kapusta* that I consumed. For the more adventurous, a whole roast pig on a rotisserie provided an interesting alternative, as well as “Ukrainian Burgers” consisting of *kovbassa* garnished with beets and horseradish. Copious amounts of Ukrainian beer helped wash all those calories down, and testified to the fact that Ukrainian beer is as good as any in the world.

The only criticism I can make, is that it is obvious that the Festival needs to expand the number and size of the beer tent venues. The lineups and overcrowding in the one and only tent available needs to be addressed. Several more such venues need to be set up to properly accommodate the demand for comfortable space to eat, drink, socialize and dance.

The one thing everyone agrees with is that no one can party like Ukrainians can, and this year’s Toronto Ukrainian Festival was no exception.

Can’t move here, there, anywhere...

by Walter Derzko and Dr Andrew Zhalko-Tytarenko

A photograph posted on the Yulia Tymoshenko *Facebook* page September 9, I think, is symbolic of the mood and the fear in Kyiv and across Ukraine. The commentary summarized by one woman says it all: “Туди не можна... і сюди не можна... нікуди не можна...” or “You can’t move here, you can’t move there, you can’t move anywhere.”

Could this be the slogan for a new era of democracy in Ukraine?

A follow up commentary is even more salient: “На жаль, це наше дійсність сьогодні... болить серце, плаче душа... стогне Україна. Банда окупувала територію і весь народ! Дуже символічне фото, і дуже вдалий фрагмент... весь народ в образі одного чоловіка! ‘Туди не можна... і сюди не можна... нікуди не можна!’ - золоті слова, доречні”. Loosely translated: Unfortunately, this is our reality today. Our hearts hurt, our souls cry out and Ukraine moans. This band of thieves has occupied our territory and the entire nation, which is symbolised by this one lone man in this symbolic photograph. This phrase: “Can’t move here, there, anywhere” are golden words concludes the commentator.

All week, the Interior Ministry has been marshalling riot police (Berkut) from all around Ukraine into Kyiv and getting ready for the sentencing of former PM Yulia Tymoshenko. Why? Ukrainians appear to be unwanted *personae* in their own country. Even UOC-MP Patriarch Kirill’s visit to Ukraine was accompanied by thousands of riot police. What does a priest have to be afraid of from his faithful flock?

Fear, however, appears to be evident on both sides of the barricades and police lines, not just on the side of the citizens of Ukraine, but even more so with the regime.

President Viktor Yanukovich fears everything, and hopes especially that the West won’t meddle into his secret off-shore bank accounts, built up from kickbacks from Ukrainian oligarchs.

Before they go to bed each night, most oligarchs hope and pray that their off shore bank accounts in Cyprus, Belize, Switzerland, The Cayman Islands and other places (likely Canada and the USA too) don’t see too much scrutiny from international banking regulators, who are looking for massive money laundering operations.

Presidential Chief of Staff Serhiy Lyovochkin fears that the people of Ukraine will remember his announcement to dismiss Education Minister Dmytro Tabachnyk beyond two weeks, and hold him to his word indefinitely.

And that Yanukovich will be asking why he is now assuming the responsibilities of the President of the country, hiring and firing people.

MP Yuriy Ivanyushchenko fears that the USA will pronounce him *persona non grata* again, which he was until April 2011. After paying a US PR firm over \$200,000, he was suddenly given a diplomatic passport and allowed to enter the United States and to negotiate nuclear deals for Ukraine with Westinghouse.

Dmytro Firtash hopes that Tymoshenko is sentenced as soon as possible and stops trying to uncover all his shady gas deals with RosUkrEnergo and his payoffs to politicians of all ranks.

Rinat Akhmetov hopes that EU integration happens immediately and fears that he will have to float his IPO’s in Moscow, instead of Frankfurt, London or Paris.

Patriarch Kirill fears that he will be forced to adhere to the *Ten Commandments*, especially: “You shall not covet anything that belongs to your neighbour”. He also fears that Ukrainian Orthodox faithful will see through his disguise and will declare him *persona non grata* in Ukraine for inciting inter-ethnic and inter-confessional conflicts, and deport him just like Ukraine did with Vitali Khramov, leader of Sobol, the pro-Russian Cossacks organization.

Russian PM Putin fears that Europe will start exporting shale gas to Russia, and that Qatar LNG tankers will come to Odesa. He also fears that boxer Vitali Klitschko will run for Ukrainian President, and will occasionally pose shirtless on TV, as just as Putin does now.

Russian President Dmitry Medvedev fears that Putin will forget his name, and who he was in 2008-2012. He also fears that he will meet Georgian President Mikheil Saakashvili, and will have no bodyguards with him.

MP Bohdan Boyko fears that prices for oil drilling platforms he approved will be published in the public domain. He also fears that there will be breathalysers installed at the entrance to Cabinet of Ministers meetings. (<http://www.youtube.com/watch?v=TJHxmCZ2m0k> starting in the 7th minute).

Parliament Speaker Volodymyr Lytvyn fears that someone will confuse him with a wax figure - speechless, motionless, but looking almost human.

Lyovochkyn also fears that Yanukovich will not be employed as President in “Lyovochkin and Firtash Holdings BV”, and in its division “President’s Administration, Inc.”

PM Mykola Azarov fears that after he will be sacked, the court hearings on his case of abuse of power will be presided over by Judge Rodian Kireyev, and will be conducted in Ukrainian.

Купівля та продаж нерухомості

Надія Баб'юк

Realtor Member/
Агент з продажу-купівлі нерухомості

tel: 416.236.7711 cell: 416.835.7442

nbabyuk@hotmail.com www.hlcholkkanrealty.com

304 The East Mall, Suite 102, Toronto, ON M9B 6E2

HomeLife/
Cholkan Realty Corp.

Власне житло – надійна інвестиція!

Український фестиваль у Торонто

Лариса Гринда

Цьогорічний український фестиваль в Торонто Bloor West Village Ukrainian Festival був ювілейний – 15-ий за рахунком. Тому й не дивно, що протягом трьох днів – від вечора у п'ятницю, 16 вересня, до вечора в неділю, 18 вересня, фестиваль відвідало близько 550 тисяч осіб.

Протягом усіх цих 15-ти років фестиваль здобував усе більшу популярність, і тепер, напевно, в цілій Північній Америці не знайдеться українця, який би не чув про Bloor

West Village Ukrainian Festival. Сотні людей з інших міст Канади і Америки побували на ньому як гості або учасники. З кожним роком кількість охочих виступити збільшується, тому відбираються найкращі із найкращих. Цьогорічний фестиваль знаменний тим, що на нього прибуло найбільше за весь час його існування артистів із Західної Канади.

Головні події звичайно розгортаються в суботу. Об 11 год. ранку починається парад, в якому беруть участь українські організації, підприємства, школи, садочки,

танцювальні колективи, спортивні клуби. Окремі з них щороку долучаються до парадів і виступають у концерті. Наприклад, окрестри "Батурин" та "Авангард" і танцювальний ансамбль "Десна" на фестивалі уже 15 років. Учасники парадів прямують вулицею Блур від Гай Парку аж до вулиці Джейн, до головної сцени. На всьому проміжку учасників парадів вітають прихильники – і люди старшого віку, і молодші, і діти. До того ж, не лише українці – на фестиваль приходять і представники інших національно-

стей і з захопленням відгукуються про свято.

Часті гості на фестивалі – канадські політики. Ось і цьогоріч завітали та зачитали свої привіти: міністр корисних копалин Канади Джо Олівер – від імені прем'єр-міністра Канади Стівена Гарпера, депутат федерального уряду з Едмонтона Пітер Голдрін, депутат федерального уряду Пеггі Неш, колишній депутат Борис Вжесневський та інші.

Продовження на стор. 15

Toronto Ukrainian Festival

10

11

13

14

16

18

1 – Відкриття параду; 2 – Попередні маршали параду Люба Гой (стоїть) і сенатор Рейнел Андрейчук (сидить); 3 – Голова фестивального комітету Юрій Ключас (за кермом), стоїть зліва – генеральний консул України в Торонто Олександр Данилейко; 4 – Колонна Української Кредитової Спілки; 5 – Очільники КУК: голова КУК, Відділ Торонто, Оксана Рева (крайня справа), голова КУК провінції Онтаріо Іван Бейкер (іде крайній зліва); 6 – Колонна Філії УНО Торонто; 7 – Канадські політики: депутат до Федерального уряду Тед Опіц (другий справа), сенатор Кон Ді Ніно (третій справа), Владислав Лізон (четвертий справа); 8 – Учасник параду від Об'єднання Лемків Канади, яке цього року святкує своє 50-ліття, Павло Лопата; 9 – Рідна Школа Філії УНО Торонто-Захід; 10 – Садочок "Сонечко", на передньому плані – його завідувачка Анна Гаврись; 11 – Кіоск з українськими народними виробами; 12 – Косметику для будь-якого віку пропонували придбати Христя Миндюк і Рома Дзерович (справа наліво); 13 – На свято завітав головний поліціант Торонто Білл Блер (посередині); 14 – Люба Гой (посередині) перерізає стрічку і відкриває фестиваль; 15 – Виконавці з цілої Канади представляють композицію "Єдна Стар"; 16 – Виступає група "Lemko Tower"; 17 – Голова фестивального комітету Юрій Ключас вручає нагороди; 18 – Кіоск Української Кредитової Спілки; 19 – Танцює ансамбль "Сузір'я"; 20 – Група "Мандри" дає автографи у приміщенні УКС.

Фото Лесі Панько

20

Ольга Даниляк: Треба повернути гідність жінки і материнства

Українська діаспора завжди була не байдужою до України, намагалася долучитися до становлення інститутів демократії і розвитку культури, робити добре ім'я нашій країні у світі. У ній є велика міжнародна спільнота жінок, які своєю працею показують, що українка – це не солодкавий ліричний образ і не безіменні рабині, а самодостатні, мислячі й гідні люди, які вміють давати раду собі і допомагати суспільству. Пропонуємо Вашій увазі інтерв'ю з пані Ольгою Даниляк, першою заступницею голови Світової Федерації Українських Жіночих Організацій та членкою Ліги Українських Католицьких Жінок Канади, яке не тільки віддзеркалює традиційний погляд на роль жінки, але разом із цим показує сучасні підходи до проблем і викликів перед українками в Україні і світі, про шляхи їх подолання та власного самоствердження.

– Що спонукало СФУЖО брати участь у Міжнародному Форумі Українських Жіночих Організацій?

– Ми вже кілька років застановлялися над тим, як співпрацювати з жіночими організаціями національно-демократичного напрямку, які діють в Україні. Торік були річні наради Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО), яка налічує 28 організацій із 17 різних країн світу, в Перемишлі. Ми дискутували над тим, чи маємо приймати українські жіночі організації до СФУЖО. Врешті зупинилися на тому, що СФУЖО, яка створена 1947 року і віддзеркалює думки діаспори, має такою й залишатися. Тим часом ми хочемо співпрацювати з жіночими організаціями в Україні, а тому прагнемо пізнати, які потреби є в Україні, як ми можемо допомагати, як можемо співпрацювати. Тому виникла ідея організувати перший Міжнародний Жіночий Форум. Директор Міжнародного інституту культури і зв'язків з громадськістю Ірина Ключковська допомогла організувати це у Львові.

– Яка користь українським жінкам з діаспори від цієї співпраці?

– Ваш український дух. Якби ми проводили цей наш перший Форум у Канаді, це було б дуже чітко і методично, але дещо сухо. В Україні є інший підхід до цього. Українка має свою теплоту, любов і до своєї країни, і до родини, і все інше. Ми отримуємо велику наснагу, коли приїжджаємо сюди.

– Чи вдається знаходити порозуміння українській діаспорі з емігрантами нової хвилі? Адже в окремих європейських країнах переважна більшість з них – це жінки.

– До СФУЖО в останні роки увійшло шість нових організацій українських жінок із Західної Європи, переважно – з Італії. Це жінки-

Ольга Даниляк – перша заступниця голови Світової Федерації Українських Жіночих Організацій

заробітчани, що виїхали з України. Ми, старші організації, стараємося їх долучити до себе, але кожна генерація має свої потреби, і ми ще не є з'єднані. Це відбувається поволі. Спонукає ж до діалогу те, що є певне занепокоєння. Багато говориться про те, що буде не лише четверта хвиля еміграції, яка шукає за кордоном заробітку і хоче потім повернутися в Україну, хоч не всі повертаються, а що буде і п'ята хвиля, яка захоче залишитися у країні, де працює. Це нас турбує.

– Наріжною проблемою, яка почасти є зворотом трудової еміграції українок, є торгівля жінками. Чи СФУЖО звертає увагу на це?

– Ще від початку виїзду українських жінок з України ми усвідомили, що є велика проблема – торгівля жінками. Спершу ми не знали, як до цієї проблеми підступити. Проте згодом нав'язали контакт із сестрою Бонетті в Римі, яка уже цим займалася. В Римі відкрили притулки для таких жінок, які шукали якогось виходу, адже їм дуже важко було втекти від того. Їм треба було знати, що вони можуть бути десь у безпеці.

Відтоді ми почали більше дізнаватися про цю проблему, обговорювали її на кількох наших форумах. Перша увага була спрямована на те, щоб ознайомити людей з їхньою проблемою.

Це сприяло тому, що було вирішено фінансово допомагати розвинути притулки для жінок в Україні. Їх почали створювати. Вони уже діють в Одесі та Тернополі. Крім того, є організація, яка співпрацює з Фондом “Діти Чорнобиля”. Вони щороку відвідують сиротинці в Україні і спілкуються з дівчатами, щоб підготувати їх до виходу у світ, бо вони є групою ризику, яка може потерпіти від торгівлі людьми.

Ще один напрям праці полягає в тому, щоб організації СФУЖО в різних країнах ознайомилися з цією проблемою і за можливості зверталися

до своїх урядів, аби були створені закони, які б дали тим жінкам певну протекцію.

Зокрема, Ліга Українських Католицьких Жінок Канади цього року в листопаді буде мати в Канаді зустріч із пані Джой Кемпбел, щоб запропонувати певні законодавчі ініціативи на захист жінок від ризиків незаконної торгівлі. Загалом справа набирає сили. Ми ще беремо участь в інформаційній програмі ООН “Сине серце”, постійно збираємо відповідну інформацію, щоб таким чином звертати увагу урядам на цю проблему, чинити інформаційний тиск.

– Чи можна сподіватися, що з допомогою СФУЖО проблеми жінок в Україні будуть почуті в ООН?

– СФУЖО як неурядова організація бере участь у конференціях неурядових організацій ООН. Через таку участь ми стараємося впливати, ознайомлювати з потребами жінок в Україні чи українок у світі. Загалом глобальні виклики для жінок є подібні у всьому світі. Для прикладу, торгівля людьми – і жінками, і чоловіками, і дітьми – це світова проблема. Особливо гострою вона є в країнах Сходу, Азії. Але якщо щось шукати з цієї теми в Інтернеті, то дуже швидко довідаєшся, що торгують українськими жінками. Це – не найкраща реклама для українців, і цьому потрібно протидіяти.

Під час нашого Форуму директор МІОК Ірина Ключковська виголосила доповідь про важке становище української селянки сьогодні. Вона наголосила на тому, що останні 15 років цієї проблемою займаються мало, і для вироблення певних ініціатив потрібне широке комплексне дослідження. Думаю, СФУЖО підтримає її ініціативу створити проект з організації такого дослідження, доносити цю інформацію на рівні ООН, представництва України в ООН. Треба дати розголос цій проблемі.

– Часто українці, які живуть і працюють за кордоном, кажуть, що Церква допомагає їм найбільше.

Чому так складається?

– Я презентую Лігу Українських Католицьких Жінок Канади, це найбільша жіноча організація українок у Канаді. Маємо 110 відділів. Вони організовуються при Церкві. Це почалося ще у 40-х роках ХХ століття, коли жінки знали, що мають гуртуватися, співпрацювати і допомагати Церкві у суспільній праці. І вони роблять дуже велику роботу. Ми працюємо на те, щоб жінки були політично активні, відстоювали ті позиції, які віддзеркалюють наші погляди і віру. Зокрема, ми виступаємо проти одностатевих шлюбів, бо вони є проти нашої віри. Це не є тема, з якою всі згодні у нашому суспільстві, але ми звертаємо на це особливу увагу.

– Тобто Ви маєте свій чітко окреслений погляд на питання гендерної рівності?

– Коли обговорюються гендерні питання, гендерна політика, ми звертаємо увагу на те, що треба повернути гідність жінки і материнства. Кожна жінка має свою ідентичність, і ми повинні це збагнути, дати можливість для цієї гідності кожній жінці. Не лише тій, яка працює, але й матерям. Рівноправність є не лише, коли жінка може обіймати посаду, яку обіймають чоловіки, але й коли жінка, яка вирішує виховувати дітей і в такий спосіб – через добре виховання дітей – бути корисною суспільству, є належно оцінена. На жаль, на сьогодні така роль не є повновартісною. Немає розуміння, що материнство є дуже важливе для суспільства.

Тим часом поширення одностатевих шлюбів через законодавчі зміни не враховує, як це позначається на традиційній сім'ї. Міняється значення людини, ідентичності чоловіків і жінок, гідності. Тому ми намагаємося впливати своєю працею на законодавців і відстоювати наші цінності.

– Що Вас надихало стати суспільно активною жінкою?

– Ми були так виховані в родині. Мої батьки приїхали до Канади ще у кінці 20-х років ХХ століття. Тоді були інші емігранти. Польща переслідувала українців. Мій батько був одним із тих, хто мав свої причини приїхати до Канади. Здебільшого це були свідомі люди, які любили свою країну і також старалися, боролися, щоб вона була самостійною. Український дух був дуже сильний. Це було дуже цікаве покоління, і воно почало творити нові організації. Так постала Організація Українок Канади 1934 року. Моя мама була довгі роки головою одного з її відділів. Батьки, особливо мама, були дуже побожні. Вони старалися бути свідомими – працювати в суспільних організаціях і при Церкві. Це передається дітям. Я є однією з тих.

ZAXID.NET
Юлія Поліковська

Список жертводавців на пресовий фонд “Нового Шляху” від 11 травня до 31 серпня 2011 року

\$1000 С. Петерсон, Вілловдейл, Онт.	Дзвінка Габа, Торонто, Онт., в пам'ять чоловіка Стаха Габи	Шкабарницького	\$45 Роман Максимович, Воррен, Міч., США
\$550 Ярослав Семотюк, Торонто, Онт., в пам'ять дружини Олени Семотюк	Карло Підзameцький, Торонто, Онт., в пам'ять матері, Катерини Підзameцької	Марія Фірман, Торонто, Онт., в пам'ять Галини Кушак	\$40 Степан Мельник, Ла Саль, Квеб. Йосип Волак, Кенора, Онт.
\$200 Алма та Ярослав Білак, Оквілл, Онт., в пам'ять д-ра Петра Підковича	Олег Гаврилишин, Веллінгтон, Онт., в пам'ять брата Юрія Гаврилишина	Українська Мистецька Асоціація, Торонто, Онт.	\$30 Теодор Войтович, Торонто, Онт.
\$145 Юрій Водославський, Торонто, Онт.	Філія УНО Гамільтон, Гамільтон, Онт.	\$50 Ніна Козій, Торонто, Онт., в пам'ять чоловіка Миколи Козія	\$25 Микола та Марія Наконечні, Торонто, Онт.
\$100 Розалія Самець, Річмонд Гілл, Онт., в пам'ять д-ра Петра Підковича	Ед Топорницький, Торонто, Онт., в пам'ять Роя Костюка	Працівники садочка “Сонечко”, Торонто, Онт., в пам'ять Анни Стецько	\$20 Борис Сірський, Непан, Онт.
	Зиновій Квіт, Філадельфія, США	Юрій Сергійчук, Торонто, Онт., в пам'ять батька Миколи Сергійчука	\$15 Ірина Ващук, Торонто, Онт.
	\$80 Ольга Сацевич, Бурнабі, Брит. Колум.	Надія Остапчук, Торонто, Онт., в пам'ять д-ра Петра Підковича	Стефанія Буцацька, Розмері, Квеб.
	\$60 Олександр Шкабарницький, Воган, Онт., в пам'ять Білла (Василя)	Галина Гайдай, Україна, в пам'ять чоловіка Василя Гайдая	Олександр Мануйленко, Торонто, Онт.
		Оксана Верига, Торонто, Онт.	\$10 Микола Роїк, Велланд, Онт.

**Всім жертводавцям
щира подяка!**

Cardinal

FUNERAL HOMES LTD.
Established 1925

*Honouring Lives,
Comforting Loss*

Bathurst Chapel
T 416.603.1444 | F 416.603.1963
366 Bathurst Street
Toronto, Ontario M5T 2S6

Annette Chapel
T 416.762.8141 | F 416.762.7016
92 Annette Street
Toronto, Ontario M6P 1N6

Bereavement Centre
T 416.762.3478 | F 416.762.3584
86 Annette Street
Toronto, Ontario M6P 1N6

www.cardinalfuneralhomes.com

Слухайте українську
ЩОДЕННУ радіопередачу
ПІСНЯ УКРАЇНИ
з радіостанції CJMR
на хвилях 1320
Від понеділка до п'ятниці—
7:30 до 8:00 ввечері
Субота і неділя—
5:00 до 5:30 пополудні
Керівник і ведуча програми
– Оксана Сидорчук Соколик
Телефон 416-536-4262
Daily Radio
SONG OF UKRAINE
P.O. Box 2, Station "D"
Toronto, Ontario M6P 3J5
Canada

Kozak
Aluminum & Roofing
Founded 1983
• покриття різних дахів
• інсталяція алюмінієвих
дверей, обшивка (siding)
• бетонні роботи
• шліфування
• виготовлення вікон
Телефонуйте:
Богдан 416-622-1018
Cel. 416-505-2335
22 Dewitt Rd.
Toronto, Ont. M9B 3E1